అర్ధాంగి

ఒక వర్గాన్ని మరొకవర్గం కాల్చుకుతింటే అది చరిత్ర. అది ఘనమైన విషయం. అదొక సాంఘిక పరిణామదశ. దాన్ని మార్క్సిలనేవాళ్లు కూడా దానికి శాస్త్రీయ కారణాలు ఉద్ఘాటిస్తారు.

ఒక పీడితవర్గం తిరుగుబాటుచేసి పీడించే వర్గాన్ని నాశనంచేస్తే అది విప్లవం. అదీ ఘనమైన విషయమే. అది మరొక సాంఘిక పరిణామదశ. దానిమీద ప్రతివిప్లవం సాగించటానికి బ్రహ్మాండమైన ప్రయత్నాలు జరుగుతై.

ఒక బుద్ధిలేని ఆడది - బుద్ధీ, జ్ఞానమూ, ఆత్మనిగ్రహమూ, ఆదర్శమూ, ఆశయమూ లేని ఆడది - పీడితవర్గానికి చెందికూడా వర్గచైతన్యంలేని ఆడది - అంతో ఇంతో సంస్కారంగల తన మొగుడి జీవితాన్ని సర్వనాశనంచేస్తే దాన్ని ఏమంటారు?

* * *

పార్వతీశం ఒక వ్యక్తికాదు. అతను లక్షలాది మధ్యతరగతి ప్రజలకు ప్రతినిధి. అతనికి పెద్ద ఆస్తిలేదు. అతని పూర్వీకులు ఉన్నప్పుడు ఖర్చులుచేసీ, లేనప్పుడు అప్పులు తెచ్చీ, గత్యంతరంలేనప్పుడు ఆస్తులు తెగనమ్మీ అప్పులు అణాపైసలతో సహా తీర్చీ, దొరికినప్పుడు ఉద్యోగాలుచేసీ తమ మధ్యతరగతి పరువుకు భంగంలేకుండా, దివాలా ఎత్తకుండా, ముష్టిఎత్తకుండా గడుపుకొచ్చారు. నౌకర్లూ, చాకళ్ళూ మొదలైన తక్కువ వర్గాల నోట వారు దుమ్ముకొట్టినా, తమ వర్గం వాళ్ళనీ, తమపై వర్గాలనూ ఏవిధంగానూ దోపిడిచెయ్యలేదు; వారిపట్ల ఎంతో సత్ప్రవర్తకులై నడుచుకున్నారు. వారు తమ స్త్రీలను జన్మతహా తక్కువ వర్గానికి చెందిన వాళ్ళను చూసినట్టే చూశారు; వాళ్ళచేత చాకిరిచేయించుకున్నారు. పిల్లల్ని కనిపించారు, వాళ్ళకి సెలవు లివ్వలేదు, చదువు సంధ్యలు చెప్పించలేదు, సంఘసేవ చెయ్యనివ్వలేదు; తమకు పనికొచ్చే నీతిని తమ ఆడవాళ్ళకు పనికిరానివ్వలేదు, తాము పరస్త్రీల సంపర్కం పొందినట్లు తమస్త్రీలు పరపురుషుల సంపర్కం పొందటానికి అనుమతించలేదు; ఏస్త్రీఅయినా ఈ నియమాలను అతిక్రమించినప్పుడు వారు ఆ స్త్రీమీద తగుచర్య తీసుకున్నారు.

కాని వాళ్ళు వ్యక్తిగతంగా దుర్మార్గులు కారు, అన్యాయపరులు కారు. వారు తమ వర్గంయొక్క ధర్మాన్ని సద్బుద్ధితో ఆచరించారు. వారికి నీతీ, జాలీ, న్యాయబుద్ధీ, జ్ఞానమూ ఉన్నై. తమ వర్గధర్మానికి అడ్డంలేనంతకాలమూ వాటిని వారు ఆరాధించారు. వర్గస్వరూపాన్నిగురించి వారికి తెలియదని చెప్పవచ్చు. ప్రపంచంలో మానవులైన వాళ్ళంతా ఆచరించవలసిన ధర్మాన్నే తామూ ఆచరిస్తున్నామని వారు నమ్మారు. సమాజంలో వ్యత్యాసాలుంటే అవి కులంవల్లనే ఏర్పడుతున్నాయనీ, ఆ కులాలనేమో దేవుడే స్వయంగా నిర్ణయించాడనీ వాళ్లు విశ్వసించారు. కులవ్యవస్థనుగాని, వర్గవ్యవస్థనుగాని మార్చటానికి వాళ్ళు ప్రయత్నించలేదు. ఎవరైనా మార్చటానికి ప్రయత్నిస్తే నిరోధించి ఉండే వాళ్ళేకూడానూ.

ఇటువంటివాళ్ళకు పుట్టాడు పార్వతీశం. 1915 లో పుట్టటంచేత పార్వతీశానికి కొన్ని

కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

కొత్త లక్షణాలు అబ్బినై. అతను తండ్రిలాగా కాక, తనవర్గానికి అనుకూలించని సంస్కారం ఇచ్చే చదువులు చదివాడు. దరిద్రుల దారిద్ర్యానికీ, నిరక్షరుల నిరక్షరతకు, స్త్రీల అధోగతికీ బాధ్యత భగవంతుడిది కాదనీ, సంఘంలో పెద్దలైనవారిదని తెలుసుకోవటమే కాక తన వర్గంయొక్క సంస్కారాన్ని సహృదయంలేకుండా చూశాడు.

అయితే పార్వతీశం విప్లవవాదిమటుకు కాదు. అడివి చూడబోయినవాడికి చెట్లు మాత్రమే కనిపించినట్టు పార్వతీశానికి వ్యక్తులే తప్ప వర్గాలు కనిపించలేదు. తాను పొందిన సంస్కృతే అందరూ పొందితే సంఘం నిర్దుష్టమవుతుం దనుకున్నాడు.

* * *

అతనికి పద్దెనిమిదో ఏట వాళ్ళవాళ్ళు పన్నెండేళ్ళ పిల్లనిచ్చి పెళ్ళిచేశారు. ఈ పిల్ల మరో రెండేళ్ళలో కాపరానికి వచ్చింది. ఆమెపేరు శకుంతల. వాళ్ళవాళ్ళు ముద్దుగా చక్కమ్మా అని పిలిచేవాళ్ళు.

శకుంతల చదువుకున్నది కాదని పార్వతీశం ఎరుగును. అందుచేత ఆమెకు తనకున్న జ్ఞానంగాని ప్రపంచజ్ఞానంగాని లేదని అతను ఊహించే ఉండాలి. అయితే ఆమెకు తనకున్న సంస్కారమే, తనకున్న మనస్తత్వమే, తనకున్న సాంఘిక విలవలే ఉంటా యనుకున్నాడు పార్వతీశం. అత నట్లా ఎందుకనుకున్నాడో మనకు తెలీదు.

గర్భాదానంనాడే శకుంతల తన మొగుడు వట్టి వాజ అని నిర్ణయించుకుంది. అతని ప్రేమాలాపనలన్నీ పిచ్చివాడి పేలాపనలల్లే ఆమెకు తోచినై. ఆమె ఒకందుకు సంతోషించింది; తన శరీరానికి ఈ మొగుడుముండా కొడుకు దాసోహమైనట్టు కనిపించాడు. తనకు సాధారణంగా తోచే శరీరమే అతనికి అపూర్వంగా ఉన్నట్టుంది. చక్కమ్మ, కొనే వాడి అవసరం గ్రహించి ధరపెంచే వర్తకుడల్లే, తన శరీరాన్ని సాధ్యమైనంత హెచ్చుధరకు మొగుడికి విక్రయించటానికి నిశ్చయించింది.

చక్కమ్మ దృష్టినుంచి పార్వతీశం చదువుకుని చెడిపోయినవాడు. పెళ్ళాన్ని కామించ

టంతోపాటు ప్రేమించటం పార్వతీశానికి ఒక అవసరం. ఆమెకు కాదు. చివరకు ముద్దుపెట్టుకోవటంకూడా ఆమెకు ఎబ్బెట్టుగానే ఉంది.పశుసహజమైన కామసంతృప్తి మినహా ఆమెకు ఏదీ అర్థంకాదు. మొగుడు పద్యాలు చదవటమూ, ఏవేవో అర్థంలేని భావాలు తనతో పంచుకోవటానికి ప్రయత్నించటమూ చూసి ఆమెకు చాలా అలుసైపోయింది.

పార్వతీశం చాలాకాలం తనభార్య యధార్థ స్వరూపం ఎరగడు. తనమనసులో ఆమెకొక ఆదర్శస్వరూపం ఇచ్చుకుని ఆ ఆదర్శ స్వరూపాన్నే తనభార్యలో చూసుకున్నాడు. ఈలోగా తాను చెప్పేదంతా తనభార్య అర్థం చేసుకుంటున్న దనుకున్నాడు.

ఎవడుమాత్రం స్వప్నప్రపంచంలో ఎంత కాలం ఉంటాడు. నిద్ర అయిపోతుంది, కలలు విచ్చిపోతై. పార్వతీశం సహితం తన భార్య మట్టికుండ అని తెలుసుకుంటాడు.

ఈ సంగతి తెలుసుకున్నాక పార్వతీశానికి తనమీద కోపం రావటానికి బదులు పెళ్ళాం మీద కోపం వచ్చింది. ఈ అడివిమొద్దు, ఈ పశుప్రాయురాలు, తనను వంచించిం దను కున్నాడు; తన సంస్కారానికి తీరని అవ మానం చేసిందనుకున్నాడు. ఆమె తనంతట తనను ఎన్నడూ ఎందుకు ముద్దుపెట్టుకోలేదో, ఆమెను పేరుపెట్టి పిలిస్తే ఎందుకు అభ్యం తరంచెప్పిందో అతనికి అర్థ మ యిం ది. తాను ప్రేమకొద్దీ తీర్చిన ఆమె కోరికలన్నీ వ్యామోహంకొద్దీ తీర్చినట్టు ఆమె భావించటం అతడు మరీ భరించలేకపోయినాడు. తన వంటి మధ్యతరగతిసంస్కారి పశుకామానికి వశుడౌతాడా? తనభార్యకు తనమీద అటువంటి తుచ్ఛమైన అభిప్రాయం ఏమని కలిగింది?

ఈ అభిమానం తనలో కలిగినతరవాత కూడా పార్వతీశం తన పెళ్ళాం దేహాన్ని యాచించాడు. కాని తాను పశుకామానికి దాసుడవుతున్నాడని అతను ఒక్కనాటికి భావించలేదు. ఆమె శరీరానికి కొత్తరకం ఆనందం ఇచ్చి తద్వారా ఆమె మనస్సులో ఏదో పరివర్తన కలిగిస్తున్నాననే అతను ఎప్పటికప్పుడు భ్రమపడ్డాడు. ఆమెకు కొత్త రకం ఆనందం ఏమీ కలగలేదు. పైగా అతను తన శరీరానికి దాసుడనేది ఆమె రుజువుచేసుకున్నది.

* * *

పార్వతీశం పరస్త్రీమోహం ఎరగకుండా ఆ పెళ్ళాంతోనే మూడేళ్ళు కాపరం చేశాడు.ఏనాలుగునెలలో అతను కలలుకంటూ పొందిన ఆనందం తప్పిస్తే అతను ఆనంద మనేది ఎరగడు. రోజులు గడిచినకొద్దీ అత నికి పెళ్ళాంమీదా, సంసారంమీదా, శరీర సుఖంమీదా, సంఘంమీదా, సృష్టి మీదా, దేవుడిమీదాకూడా విరక్తి కలగసాగింది.

ప్రపంచంలో తనకంటె అదృష్టవంతులూ, తనకన్న స్త్రీలప్రేమను విజయవంతంగా సాధిం చినవాళ్లు ఉన్నారనుకోవడం ఇష్టంలేక అతను ప్రణయకథ లన్నిటినీ, ప్రేమనంతనీ తిట్టి పోశాడు. తన భార్యవంటి వ్యక్తులుగల స్త్రీ జాతిని తిట్టిపోశాడు. తనకూ ఈ భార్యకూ తెగనిబంధం కల్పించిన సంఘాన్ని తిట్టి పోశాడు. ఈ పెళ్ళాం చచ్చిపోయి తాను ఇంకో ఆడదాన్ని—ఇంకెవరినన్నా సరే— పెళ్ళాడినట్లు కలలు కన్నాడు. ఈ పెళ్లామే చస్తే ఇహ చచ్చినా పెళ్లాడరాదనుకున్నాడు. అచ్చుపోసిన ఆంబోతల్లే స్వైరవిహారం చేస్తూ, నీతిని ధిక్కరించి తిరిగే ఆడవాళ్ళం దరితోనూ అంతులేని ఆనందం అనుభవింతా మనుకున్నాడు.

అందరూ తనభార్యవంటివాళ్ళు కారని అతనికి అనుమానం వేసింది. అనుభవం మీదకాని తెలియదనిపించింది. పరస్త్రీతో

పోవటం అతను ఎంత కష్టమని భావిస్తూ వచ్చాడో అంత సులభంగా అతనికి మొదటి అవకాశం దొరికింది. ఆవిడ ఒక ప్లీడరు గుమాస్తా భార్య. ఏమీ అందకత్తెకాదు. పిల్లలు లేరు. అంతో ఇంతో ఖ్యాతి సంపాదించుకున్న మనిషి. రంకుతనం ఆమెకు అతిసులభం. ఏరోజూ మొగుడు ఉదయం పది సాయంకాలం ఎనిమిదిగంటల మధ్య ఇంటో ఉండడు. ఇంటో ఇంకెవ్వరూ ఉండరు. ఆవిడకు పిల్లలు లేరు. ఏదో ఆపరేషనుచేస్తే గాని పిల్లలు పుట్టరని వైద్యులు చెప్పారు.

ఈ ప్లీడరు గుమాస్తా పెళ్ళాం రసికుడైన వాణ్ణి మెప్పించగలదికాదు. వెకిలిమనిషి. అయితే మంచిహృదయం కలది. ఆవిణ్ణి మన పార్వతీశం తన భావనాశక్తినంతా వినియోగించి ప్రేమించాడు. ఆవిడను అంత నాజూకుగా ప్రేమించినవాళ్ళెవరూ లేరు. ఆవిడ పార్వతీశాన్ని వొదలలేకపోయేది, ఒకపూట కనిపించకపోతే ఏడిచేది.

పార్వతీశానికి జన్మ తరించినట్లయింది. ఒక స్త్రీని ప్రేమించి ఆమె ప్రేమ పొందటంకన్న మగవాడికి పురుషార్థం ఏమిటి? తన పెళ్ళాంతో మూడేళ్ళలో చేయలేకపోయినపని ఈవిడతో మూడురోజుల్లో చేశాడు. తన పెళ్ళాంమీద సాధించిన ఈ విజయం పెళ్లానికి చెప్పుదామని అచుకోరాని ప్రేరణ వచ్చింది పార్వతీశానికి. కాని సంస్కారం కలిగినవాడై దాన్ని అణుచుకున్నాడు.

అయినా నిజం దాగలేదు. తననుంచి ఏ సుఖంకోరి తన మొగుడు తనకు దాసుడైనాడని శకుంతల ఇంతకాలమూ నమ్మిందో ఆ సుఖం అతనికి లభ్యమౌతున్నదని శకుంతల

అతని నిర్లక్ష్యాన్నిబట్టి సులభంగా గ్రహించింది. ఎవరో చెబుతావా, చస్తావా అని కూర్చున్నది. రంకుచేసి ఆడది బొంకాలిగాని మగవాడు బొంకవలిసిన కర్మమేం? అబద్ధం ఆడటానికి తన కిష్టంలేనందుకు తన్ను తాను అభినందించుకుంటూ పార్వతీశం పెళ్ళాంతో తన మొదటి ప్రణయవృత్తాంతం చెప్పేశాడు.

దానిపై శకుంతల చేసిన అల్లరి వర్ణనాతీతం. తనమాదిరిగానే పరువైన మధ్యతరగతికి చెందిన తనభార్య అంత దూరం వెళుతుందనుకోలేదు పార్వతీశం. భర్తలు ఇతర స్త్రీలతో పోయినప్పుడు మధ్యతరగతి ఆడవాళ్ళు ఏడుస్తారు. భర్తల హృదయాలు కరిగించటానికి ప్రయత్నిస్తారు, సహనం చూపిస్తారు, అవతలి ఆడదానికన్న తానే ఎక్కువైనమనిషి అని ఋజువుచేసుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తారు. లేకపోతే ఏం జరుగుతుందో వాళ్ళకి తెలుసు—భర్తలు తమను పుట్టింటికి పంపేసి మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకుంటారు. "అయ్యో. ఇదేంపని?" అనేవాళ్ళుందరు.

కాని శకుంతలకు ఈ భయం ఉన్నట్టు కనిపించలేదు. ఆమె మొగుణ్ణి చిన్నతనంలో కూడా పెద్దవాళ్ళూ, ఉపాధ్యాయులూ అనని మాటలన్నీ అన్నది. ఏ జన్మలోనో మహాపాతకం చేసుకుంటే ఇటువంటివాళ్ళకి పెళ్ళాలవుతారన్నది. పార్వతీశాన్ని కుక్క అన్నది. అతన్ని "ఛీ" అన్నది. ఇంటో పగిలిపోయేవన్నీ పగలగొట్టింది. చుట్టుపక్కల పది ఇళ్ళవాళ్ళకు వినిపించేటట్టు కేకలుపెట్టింది. వింత చూడవచ్చిన వాళ్ళకు మొగుడుచేసిన పని గట్టిగా చెప్పేసింది. కొందరు ఆమె నోటి మాటలు భరించలేక అక్కణ్ణుంచి పారిపోయినారు. చేస్తున్న వంటపొయిలో నీళ్ళుపోసేసి పోయి పడుకున్నది.

పార్వతీశం నిర్ఘాంతపోయినాడు. విశ్వరూపం చూసినట్టయింది అతనికి. నలుగురిలోనూ అతనికి తీరని అవమానం అయింది. తన భార్య ఎంత విడ్డూరంగా ప్రవర్తించినా, అట్లా ప్రవర్తించే హక్కు ఆమె కున్నదేమోననిపించిం దతనికి.

అందర్నీ పంపేసి తలుపులు బిగించి భార్యదగ్గిరికివచ్చి అతను గంభీరంగా ఆమె అభిప్రాయం తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నించాడు, తమ ఇద్దరి బాంధవ్యమూ ఏదో విధంగా ఒకపరిష్కారానికి తీసుకొద్దామని ప్రయత్నించాడు.

అతను ఎంత శాంతంగా ఈ సమస్యను ఎదుర్కొనటానికి ప్రయత్నించాడో ఆమెఅతనికి అంతకోపం తెప్పించింది. ఆమెతోతర్కించటం కన్న బుద్ధితక్కువ లేదనిపించింది.

"నేను మంచివాణ్ణి కాను. నీకున్న నీతినాకు లేదు. ఆ సంగతి నువు గ్రహించావు కనుక మీపుట్టింటికి వెళ్ళిపో," అన్నాడుపార్వతీశం.

"అబ్బ! ఆశ! నేనంత సులభంగా పోతాననా? నన్ను పంపించేసి అడ్డమైనముండల్నీ ఇంట్లోనే తెచ్చిపెట్టుకుందామనా? ఎట్లా పెట్టుకుంటారో చూస్తాను," అన్నది చక్కమ్మ.

"ఉండదలుచుకున్న దానివి సుఖంగా ఉండు. ఈ తద్దినమేమిటి నాకు?"

"తద్దినం ఎందుకు తెచ్చుకున్నారూ? మీరు కనపడ్డ కుక్కవెంటల్లా పడటమేం? నేను సుఖంగా ఉండటమేం?"

"నన్ను నిష్కారణంగా అల్లరిపెడితే నీకేం దొరుకుతుందీ?"

"అంత చెప్పగూడని పనులు చెయ్యటమేం? చెయ్యగాలేందీ అనుభవించటానికి అభ్యంతరమా?"

"నేను నీ మొహం చూడను. నీతో మాట్లాడను. నీకూనాకూ సంబంధంలేదు తెలిసిందా? ఎందుకు నువ్విక్కడా?"

"ఇది నా ఇల్లు నేనెందుకు పోవాలి?"

"నేను బయటికి ఈడిస్తే ?"

"ఎట్లా ఈడుస్తారో చూస్తాను !"

"నీకు విషంపెడితే ఏంచేస్తావు ?"

"ఈ మాట అన్నారని ఇప్పుడే మా వాళ్లకి రాస్తాను. నేనుచచ్చానోమిమ్మల్ని ఉరితీస్తారు. లేకపోతే నా పేరు మారుపేరు పెట్టండి."

"నిన్ను రోజూ కొట్టి హింసిస్తాననుకో ?"

"నా మీద చెయ్యివెయ్యండి చెబుతాను. మా పినమామయ్యకు రాశానంటే జైల్లో తోయించగలడు."

శకుంతలకు వేలువిడిచిన మామయ్యొ ఒకడున్నాడు. ఆయన పోలీసు సబినస్పెక్టరు.

"నావల్ల ఏమీ సుఖంలేకపోయినా ఇక్కడే ఉంటావన్నమాట ?

"నా కేదోసుఖం వెలగబెట్టి ఏడుస్తున్నట్టు ! ఏది ? ఆ మంగమ్మ దగ్గరకెళ్ళి రోజూ పడుకోటమేనా నా సుఖం ? ఛీ ! సిగ్గయినాలేదు చెప్పుకోవటానికి !"

*　　　*　　　*

తన మొగుడి జీవితం నరకం చెయ్యటానికి శకుంతల కంకణం కట్టుకున్నది. ఆ పని విజయవంతంగా సాగించింది కూడాను. అతని కోసం మగవాళ్లుగాని ఆడవాళ్లుగాని ఇంటికి రావటానికిలేదు. ఆమెను అతను వొదిలించుకోలేడు.

బయిటా అతనికి సుఖంలేదు. అనేక మంది స్త్రీలను ప్రేమించటానికి ప్రయత్నించాడు. అచ్చగా ప్రేమను కోరిన స్త్రీ ఎవతె కూడా కనిపించలేదు. కొందరు ప్రేమ తాంబూలంతో దక్షిణకోరారు, మరికొందరు-మొగుళ్ళతో కాపరంచేసి పిల్లల తల్లులైన వాళ్ళు—ప్రేమతోపాటు క్షేమంకూడా కోరారు. అన్నప్పుడల్లా వాళ్ళు అందరు. వొళ్ళు అమ్ముకునే వాళ్ళనూ, ఊసుపోక రంకుతనం చేసే వాళ్ళనూ ప్రేమించటంకంటె రోతలేదు.

తన కాపరమూ తన బతుకూ ప్రపంచానికంతకూ తెలుసు. తను ఇంటోలేని సమయాల్లో శకుంతల వాడవాడా తిరిగి తనమీద ప్రచారంచేసి వస్తుంది.

ఎక్కడికన్నా లేచిపోయి బైరాగల్లే తిరుగుదామనీ, పెళ్లాన్ని చంపి తానూ చచ్చిపోదామనీ కూడా పార్వతీశానికి ఆలోచన

వచ్చిందిగాని అతనికి సంఘంమీదా, ప్రాణం మీదా ఇంకా వ్యామోహం తీరలేదు. జీతం మూడొందలు వస్తుంది. ఇది ఎటూ కానిది. విచ్చలవిడిగా ఖర్చుచేయటానికి తక్కువా, విరక్తిగా జీవించేటందు కెక్కువాను.

ఏ భర్తకీ సాధారణంగా రాని ఆలోచన కూడా పార్వతీశానికి కలిగింది. తన పెళ్లాం ఎవరినన్నా తగులుకుని లేచిపోరాదా? ఈ ఆశ అంతలోనే అడుగంటింది. ఈ పిశాచినిని ఎవరు తగులుకు పోతారు!

ఇప్పటికి పదమూడేళ్ళ పైచిల్లర కాలం నుంచీ పార్వతీశం ఈ మహాసముద్రానికి దరీ దాపూ కానకుండా ఉన్నాడు. ఇటీవల అతనికి ఈ గాఢాంధకారంలో కించిత్తు ఆశా జ్యోతి కనిపించింది. ఎవరో జ్యోతిష్కుడు అతని జాతకంచూసి జరిగిందంతా పూసగుచ్చినట్లు చెప్పి, "నీకు పదహారేళ్ల క్రితం ఆరంభమైనశని ఇంకా మూడేళ్లలో వదులుతుం"దని చెప్పాడు.

ఎంత సంస్కారమూ, ఎన్నిప్రణయాలూ ఇవ్వలేని ఆనందం ఈ మాటతో పార్వతీశానికి కలిగింది. ఇంకా మూడేళ్లకు తన భార్య చచ్చిపోతుంది. మళ్లీ తనకు పెళ్లిగీతలేదు—

"ఆతరవాత దేవుడు నాకు రెండేళ్ళు ఆయుర్దాయం ఇస్తేచాలు! ఆ రెండేళ్లూ నాకు కావలసినట్లు బతుకుతాను." అనుకున్నాడు పార్వతీశం.

ఒక్కసారిగా అతని మనస్తత్వమంతా మారిపోయింది. అతను రోజూ నేరుగా ఆఫీసు నుంచి ఇంటికి రాసాగాడు. భార్యమీద తన కున్న క్రోధమంతా వినియోగించి, కేవలం పశువులాగా ఆమెదగ్గిర సుఖంపొందసాగాడు. ఇప్పుడు ప్రణయాలాపాలూ అవీ లేవు. నాజూకు లేదు. సంస్కారం లేదు.

శకుంతల అభ్యంతరం చెప్పలేదు. మొగుడు తనను అవమానం చేస్తున్నట్లు భావించలేదు. ఇన్నేళ్ళకతను తనతో మొగుడల్లే ప్రవర్తిస్తున్నట్లు కనపడసాగింది. ఒక్కో రోజు ఆమె అతనిదగ్గిరపడుకో నిరాకరించేది. అతను బలాత్కరించేవాడు, తొడలు గిల్లేవాడు. ఆమె ఆనందానికి మేరేలేదు.

ఆమె ఇప్పు డతనిపట్ల ఆదర్శగృహిణిగా వర్తిస్తున్నది. తనను అర్ధాంగిగా చేసుకోలేకపోయిన పార్వతీశం ఆమెకు అర్ధాంగి అయినాడు.

ఆమె ఇప్పుడు కడుపుతో ఉంది — ఇన్నేళ్లకి.

ఈ విషయం ఎందుచేతో జ్యోతిష్కుడు చెప్పలేదు.....